

strækkeligt antal barnefastholdelsesordninger i det pågældende køretøj.

De gældende regler, som er fastsat i medfør af færdselslovens § 80, stk. 5, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 109 af 17. februar 1995 om brug af sikkerhedsseler m.v. som ændret ved bekendtgørelse nr. 808 af 22. august 2005, indeholder en række bestemmelser om anvendelse af sikkerhedsudstyr for børn under tre år. Bekendtgørelsen indeholder derimod ikke bestemmelser om anvendelse af sikkerhedsudstyr for børn på tre år og derover, ligesom der ikke opereres med en højdegrænse.

Det foreslås derfor, at justitsministerens eksisterende bemyndigelse i færdselslovens § 80, stk. 5, nr. 1, ændres, således at justitsministeren ved den foreslåede § 80 a, stk. 5, bemyndiges til at fastsætte regler om anvendelse af sikkerhedsudstyr ved befordring af børn med en legemshøjde på under 135 cm, herunder at bestemmelserne i de foreslåede regler i § 80 a, stk. 1, 2 og 4, helt eller delvis ikke skal finde anvendelse.

Det er hensigten at anvende bemyndigelsen til administrativt at fastsætte regler, der i vidt omfang udnytter de ovenfor beskrevne undtagelsesmuligheder i seledirektivet.

Om ansvaret for at påse, at børn anvender sikkerhedsudstyr i overensstemmelse med reglerne, foreslås det i en ny § 80 a, stk. 6, 1. pkt., at fastsætte, at dette påhviler føreren.

Førerens pligt til at påse, at børn anvender sikkerhedsudstyr i overensstemmelse med reglerne, vil således efter forslaget både følge af § 80, stk. 4, (børn under 15 år med en legemshøjde på *over* 135 cm) og § 80 a, stk. 6, 1. pkt. (børn under 15 år med en legemshøjde på *under* 135 cm).

Overtrædelse af førerens pligt efter § 80 a, stk. 6, 1. pkt., foreslås desuden omfattet af det såkaldte klippekortsystem for så vidt angår manglende efterlevelse af tilsynspligten i relation til reglerne i § 80 a, stk. 1-2, jf. nedenfor under de specielle bemærkninger til nr. 13.

Det foreslås endvidere i § 80 a, stk. 6, 2. pkt., at bemyndige justitsministeren til helt eller delvis at fritage føreren af en bus fra den i 1. pkt. nævnte pligt samt om, hvilke foranstaltninger føreren i stedet skal træffe.

Der henvises til punkt 2.3.1. ovenfor, hvoraf det fremgår, at det ved bekendtgørelse nr. 808 af 22. august 2005 om ændring af bekendtgørelse nr. 109 af 17. februar 1995 om brug af sikkerhedsseler m.v., der trådte i kraft den 1. september 2005, er fastsat, at føreren af en bus (bil, der er indrettet til at benyttes til befordring af mere end ni personer føreren medregnet) er fritaget for sin tilsynspligt, men at den pågældende

i stedet er pålagt en oplysningspligt, der skal opfyldes inden kørslens start.

2.3.3. Antallet af personer, der lovligt kan befordres

Som anført under punkt 2.2. indføres ved seledirektivet en ny hovedregel om, at der ikke må befordres flere passagerer i en bil, end der er siddepladser forsynet med sikkerhedsudstyr. Seledirektivets krav gælder alene biler, hvori der allerede er monteret sikkerhedsseler eller fastholdelsesordninger på siddepladserne.

For så vidt angår befordring på deres eget område kan medlemsstaterne med Kommissionens godkendelse gøre undtagelser fra reglen om, at der ikke må befordres flere passagerer i en bil, end der er siddepladser forsynet med sikkerhedsudstyr. Der henvises til gennemgangen af seledirektivets undtagelsesmuligheder ovenfor under punkt 2.2.

Som anført under punkt 2.1.3. er der i færdselslovens § 80, stk. 1, ikke noget til hinder for, at der befordres flere passagerer på en bils for- eller bagsæde (-sæder) end antallet af monterede sikkerhedsseler i bilen, når blot de monterede sikkerhedsseler anvendes, og de almindelige regler i færdselsloven § 82 om køretøjers belæsning er overholdt.

Til brug for gennemførelsen af seledirektivet foreslås det derfor at indsætte en ny bestemmelse i færdselslovens § 80 b.

I den nye bestemmelses *stk. 1, 1. pkt.*, foreslås fastsat, at antallet af personer, der befordres på forsædet i en bil, ikke må overstige antallet af passagersiddepladser, som er forsynet med sikkerhedsseler. Bestemmelsen i 1. pkt. skal finde tilsvarende anvendelse for så vidt angår befordring af passagerer på bagsædet (-sæderne), jf. forslaget til *stk. 1, 2. pkt.*

Dette gælder, uanset om selerne er monteret frivilligt eller som følge af krav til køretøjers indretning.

Indførelsen af disse regler indebærer f.eks., at der ikke længere må befordres fire passagerer på bagsædet af en almindelig personbil, hvis bilens bagsæde alene er forsynet med sikkerhedsudstyr til tre passagerer.

Hovedreglerne i stk. 1 fraviges i bestemmelsens *stk. 2*, hvori det foreslås fastsat, at bestemmelserne i stk. 1 ikke finder anvendelse ved befordring i biler, hvor passagersiddepladserne på henholdsvis forsædet og bagsædet (-sæderne) ikke er forsynet med sikkerhedsseler.

Som anført under punkt 2.2. indebærer det, at der i en bil, hvor bagsædets (-sædernes) siddepladser er forsynet med sikkerhedsseler, højst vil kunne befordres et antal passagerer svarende til antallet af sidde-